

hartslag

18

Mijn eerste keer: reanimeren

“Ik voelde de spanning in mijn hele lijf”

Ontdek de mensen, gezichten en verhalen in het hart van onze zorg

4

Zorg van nu

**Prijswinnende
spoedzorg voor
oncologiepatiënten**

Buiten dienst

30

**Omaira Ortega:
horecamedewerker
met zumba in haar hart**

De werkdag van
**Evelien Ketellapper,
gipsverbandmeester**

26

VieCuri
medisch centrum

14

Samen zorgen
**Sein 100 Venray:
spil in de
samenwerking**

Wetenschap en innovatie
**Nieuwe aanpak
VieCuri verbetert
darmfunctie en welzijn na
darmkankeroperatie**

20

24

Komt een medewerker
bij de dokter
**“Ik wil zo graag
weer collega zijn”**

In Hartslag ontdek je de mensen, gezichten en verhalen achter onze zorg. Dit magazine is een productie van VieCuri Medisch Centrum in samenwerking met Inpladi / Rock the Boat en BC Uitgevers. Fotografie: PCL Photography, Vincent van den Hoogen, Zebra Fotostudio's en Shutterstock.com.

Vragen of ideeën?

Mail naar communicatie@viecuri.nl.
©VieCuri Medisch Centrum 2026

ONTMOET, ONTDEK EN BELEEF

In beeld	3
Zorg van nu	4
De stelling	8
Terugblik	10
Feit of fabel	13
In het hart	16
Mijn eerste keer	18
Wist je dat?	22
In opleiding	23
De werkdag van	26
Geraakt	28
Buiten dienst	30
Favorieten	32

In beeld

Boegbeeld van onze verpleegkundigen

Marja, Marloes en Susan waren eerder Verpleegkundige van het Jaar.

Het Verpleegkundig Stafbestuur (VSB) zet zich in voor de professionele ontwikkeling van onze 850 verpleegkundigen. Namens hen overlegt het VSB met directies, bestuur, en werkt het samen in projecten en landelijke platformen.

Je kent het VSB ook van inspiratiesessies, de monitor zeggenschap, de councils en de verpleegkundige visie. Op deze manier helpt het VSB verpleegkundigen hun stem te laten horen, leiderschap en zeggenschap te tonen, en vooral de best mogelijke zorg te leveren.

‘Dankzij de inzet van het complete team was de Fast Track binnen een week een feit’

Prijswinnende spoedzorg voor oncologiepatiënten

Om de SEH te ontlasten en de spoedzorg voor oncologiepatiënten te verbeteren, zette de afdeling Interne Geneeskunde afgelopen oktober de Fast Track OncoCare op. Dankzij het enthousiasme en de inzet van het complete team was deze spoedzorg voor oncologiepatiënten binnen een week een feit.

YES! Award

De Fast Track blijkt een grote aanwinst en de bedenkers ontvingen er dan ook de YES! Award voor. Niet alleen vanwege de verbeterde zorg, maar ook als waardering voor de daadkracht van alle betrokkenen.

SEH ontlasten

Patiënten die chemo of andere zware behandelingen krijgen, hebben grote kans op complicaties. Daarom wilde Interne Geneeskunde al jaren een eigen spoedzorg voor oncologiepatiënten. Het opzetten van deze eigen spoedafdeling kwam afgelopen najaar in een stroomversnelling. Er was krapte op de SEH en om die te ontlasten, werd gekeken naar het efficiënter organiseren van de patiëntenstroom.

Binnen een week was het proefproject Fast Track OncoCare op de verpleegafdeling van Interne Geneeskunde een feit. Er werden 4 bedden extra gereserveerd voor patiënten, die tijdens kantoortijden met spoed door een oncologisch team worden gezien. Op de afdeling worden ook mensen met een trombosebeen opgevangen. Gemiddeld ontvangt de Fast Track 2 tot 8 patiënten per dag, die anders naar de SEH waren gegaan. De SEH wordt zo ontlast en er is meer comfort voor de patiënt. Win-win dus.

Goede triage

De Fast Track werkt als volgt: de patiënt belt tijdens kantoortijden naar de dagbehandeling van Interne Geneeskunde.

‘De YES! Award is in elk geval een mooie erkenning en geeft ons nog meer motivatie om door te gaan’

Oncoloog Philo Werner

» De medewerker aan de telefoon schat de ernst in en overlegt met de hoofdbehandelaar (oncoloog of hematoloog) of de patiënt beoordeeld moet worden in het ziekenhuis en waar dat kan worden gedaan: op de Fast Track of op de SEH. "Goede triage is belangrijk", zegt oncoloog Philo Werner. "Want patiënten die in acute nood of ernstig ziek zijn, horen niet op de Fast Track. Zij kunnen beter opgevangen worden op de SEH. Doordat wij onze patiënten goed kennen, kunnen we die inschatting goed maken."

Gewoon beginnen

De afdeling zette de Fast Track OncoCare razendsnel op. Philo: "Het idee bestond al jaren, dus een eerste opzet hadden we snel op papier. Gezien de noodzaak leek het ons het beste om gewoon te beginnen en bij te sturen tijdens het proces. Dat lukte, doordat iedereen meteen enthousiast meedacht. We zagen allemaal de meerwaarde en wilden ons inzetten om de spoedzorg te realiseren. Natuurlijk liepen we wel tegen vraagstukken aan. Zo moeten we elke dag een oncologieverpleegkundige vrijmaken voor het opvangen van de patiënten. Ook arts-assistenten en specialisten moeten de patiënten van de Fast Track in hun reguliere programma passen."

Samenwerking

De samenwerking met andere afdelingen was eveneens een belangrijk punt. De Fast Track OncoCare vraagt om snelle diagnostiek en dat betekent dat testuitslagen snel bekend moeten zijn. "De röntgenafdeling krijgt nu te maken met spoedaanvragen vanuit de SEH én via ons", zegt Philo. "Dat kan leiden tot piekbelasting voor de radiologie. Ook met de SEH maakten we afspraken, bijvoorbeeld over het doorsturen van patiënten die bij hen toch beter af zijn. We vroegen ook onze patiënten om medewerking. Zij moeten niet te lang afwachten, maar 's ochtends zo vroeg mogelijk bellen. Zo kunnen we op de Fast Track het proces van onderzoek tot diagnose tijdens kantoor-tijden doorlopen."

YES! Award

Het project is in korte tijd zo'n vaste waarde geworden, dat het afgelopen jaar de YES! Award van VieCuri won. Deze prijs wordt uitgereikt aan collega's die van een goed idee een succesvol project maken. De winnaars ontvangen 1.000 euro, bedoeld voor het uitbreiden van hun project. De Fast Track bekijkt nog hoe dat geld besteed gaat worden. Philo: "De YES! Award is in elk geval een mooie erkenning en geeft ons nog meer motivatie om door te gaan."

Teamleider afdeling Interne Geneeskunde Lonne over optimaliseren voor de toekomst

Lonne Vullings is enthousiast over de Fast Track OncoCare. Ze werkt aan het optimaliseren van deze spoedzorg, zodat het in de toekomst blijft bestaan.

"De Fast Track is win-win voor iedereen. Het verbetert de patiëntenzorg, het biedt onze verpleegkundigen nog meer uitdaging én we ontlasten de SEH. Ook mooi: meerdere verpleegkundigen zijn dankzij de Fast Track enthousiast geworden over een oncologieopleiding. Ze zien dat de oncologie heel afwisselend is en veel verdieping biedt. Daar zijn we blij mee, want we kunnen extra oncologieverpleegkundigen goed gebruiken. De Fast Track is nu nog een tijdelijk project, maar we willen het graag voortzetten. Daarvoor hebben we extra mensen nodig en moeten we onze processen nog efficiënter organiseren. We zetten samen de schouders eronder en ik heb alle vertrouwen dat we daar oplossingen voor gaan vinden."

Oncologieverpleegkundige **Anneke** over de verdieping in haar werk

Anneke van Schilt is blij met de komst van de Fast Track, zowel voor patiënten als voor zichzelf.

“Op de Fast Track kunnen we onze patiënten een warm bad bieden. Ze hoeven niet te wachten op de SEH, maar er staat een bed voor ze klaar op een rustige plek. Bovendien worden ze ontvangen door gespecialiseerde verpleegkundigen, die hun verhaal kennen en de tijd hebben om het gesprek aan te gaan. De Fast Track heeft mij als oncologieverpleegkundige een extra boost gegeven, omdat spoedzorg een nieuw onderdeel van mijn werk is. In het begin had ik nog het gevoel dat ik het wiel opnieuw uit moest vinden. Ik had nog nooit op een spoedzorg gewerkt en dat vereist een andere manier van patiënten ontvangen dan ik gewend was. Dat was uitdagend, maar het heeft veel verdieping en positieve energie in mijn werk gebracht.”

Arts-assistent **Fleur** over de sfeer op de **Fast Track**

Elke dag wordt er een arts-assistent ingeroosterd voor de Fast Track OncoCare. Fleur Berben is enthousiast over de verbetering van de patiëntenzorg.

“De arts-assistenten van onze afdeling nemen om beurten een dag de Fast Track erbij. We bespreken de klachten met de patiënt, voeren onderzoeken uit en overleggen met de oncoloog over de uitslagen. Dat komt bovenop ons normale werk, dus het kan soms extra druk opleveren als er veel patiënten zijn. Toch vind ik het goed te plannen, want terwijl ik wacht op de uitslagen, kan ik verder met mijn reguliere werk. En fijn: de sfeer op de Fast Track is heel relaxed. Voor de patiënt, maar voor mij ook. Ik werk met onze eigen verpleegkundigen, de overdracht tussen collega's is makkelijk en laagdrempelig en onze patiënten zijn enorm blij met onze directe opvang. De Fast Track moet zeker blijven.”

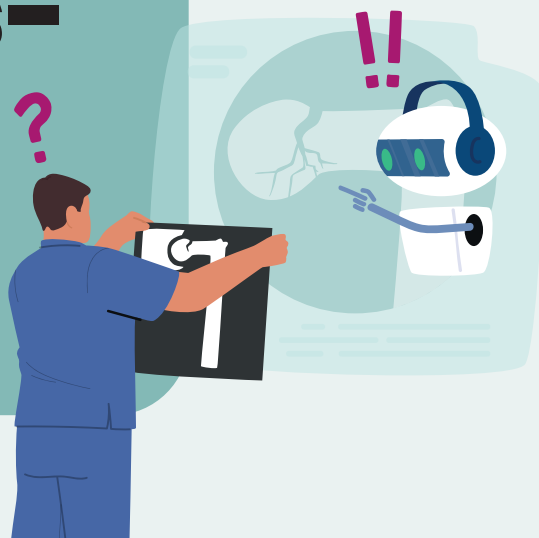

LEZEN HOE DE PATIËNT HET ERVAART?

In de VIETamine vertellen patiënten hoe ze de zorg op de Fast Track OncoCare waarderen. Scan de QR-code voor het artikel.

AI lost het personeels-tekort in de zorg op

In 'De Stelling' bespreken we een tegengeluid of kritische vraag uit de organisatie. Dit keer leggen we de stelling voor aan Luc Carati, radioloog, en Kyra Theunissen, adviseur data-gedreven werken en AI.

Kunstmatige Intelligentie (AI) veroverd in rap tempo een plek in de zorg. Van slimmere scans tot hulp bij het schrijven van teksten. Ook binnen VieCuri passen we het al toe. Maar lost het ook het personeelstekort op? Luc en Kyra zeggen heel duidelijk: AI kan veel werk slimmer organiseren, maar vervangt geen zorgverlener.

"AI gaat de gezondheidszorg absoluut veranderen", zegt Luc. "Maar personeelstekorten los je er niet zomaar mee op. Ik verwacht vooral winst in het slimmer organiseren van processen, zoals diagnostiek en verslaglegging." Binnen de radiologie gebeurt dat al. MRI-scanners werken met software die ontbrekende beeldinformatie aanvult, waardoor scans sneller klaar zijn. "Dat scheelt al snel een minuut per onderzoek", legt Luc uit. Daarnaast wordt AI als proef al ingezet bij prostaat-MRI's. De radioloog legt de AI-analyse naast zijn eigen beoordeling, als extra controle. "Je kunt het zien als een extra paar ogen naast de specialist."

Waar zie je dat AI werk verschuift binnen het ziekenhuis?

Luc noemt botbreukdetectie als concreet voorbeeld. "Stel dat iemand via de huisartsenpost binnenkomt met een pijnlijke voet na een val. In de toekomst kan AI op basis van een röntgenfoto direct beoordelen of er sprake is van een breuk. Dan hoeft een laborant niet eerst op de radioloog te wachten en kan een patiënt sneller naar huis of direct naar de gipskamer."

Volgens Luc laat dit goed zien dat AI werk niet wegneemt, maar anders verdeelt. "Eenvoudige diagnostiek kan sneller worden afgehandeld, waardoor specialisten ruimte houden voor complexere zorg."

Wat vraagt de invoering van AI van jullie als organisatie?

"Als wij als organisatie iets te snel invoeren, zonder echt te weten of het werkt, dan betalen zorgverleners de rekening", zegt Kyra. "Niet in geld, maar in tijd en aandacht die ten koste gaat van de patiënt."

Ze noemt spraak-naar-tekst als voorbeeld. In andere ziekenhuizen blijkt dat dit met de huidige technologie pas echt tijdswinst oplevert bij consulten van nieuwe patiënten en bij bepaalde specialismen, zoals reumatologie. Daar bevatten gesprekken

Luc Carati, radioloog
'AI gaat het werk anders verdelen'

Kyra Theunissen, adviseur datagedreven werken en AI
'AI is een middel, geen doel. Het doel blijft goede zorg leveren voor de patiënt'

vaak meer informatie en duren ze langer. Bij kortere controle-afspraken kan het juist extra tijd kosten. "Je moet dus eerst begrijpen waar iets werkt, voordat je het breed inzet."

VieCuri kiest daarom bewust voor een zorgvuldige route. "We noemen onszelf een slimme volger", vertelt Kyra. "We kijken goed naar ervaringen van andere ziekenhuizen en leren daarvan." Samenwerking speelt daarin een belangrijke rol. VieCuri werkt onder meer samen binnen de Health AI & Data Alliantie Limburg, waarin ziekenhuizen gezamenlijk AI-toepassingen ontwikkelen en implementeren in de zorgpraktijk.

Waar zit volgens jullie het grootste aandachtspunt?

Volgens Kyra zit dat niet in de techniek, maar in het meenemen van mensen. "Wij moeten goed uitleggen welke AI gebruikt mag worden en hoe. Dat doen we met richtlijnen en duidelijke afspraken over gegevens en controle. Daarnaast hebben we ook aandacht voor hoe mensen met AI omgaan, want je kan een uitkomst niet zomaar overnemen zonder er kritisch naar te kijken. Dit alles helpt om vertrouwen te krijgen in werken met AI. En we blijven er alert op dat AI een middel is, geen doel. Het doel blijft goede zorg leveren voor de patiënt."

Wat zal AI nooit vervangen?

Luc: "Ondanks alle ontwikkelingen blijft menselijk handelen onmisbaar. Een klein vlekje op een longfoto heeft bij iemand van 18 een andere betekenis dan bij iemand van 80. Die context blijft belangrijk."

Volgens Kyra geldt dat ook voor het contact met patiënten. "Een zorgverlener voelt aan wat iemand nodig heeft. Soms heeft iemand meer behoefte aan uitleg of geruststelling dan alleen een diagnose. Dat kun je niet automatiseren."

Vooruitkijkend hoopt Kyra vooral dat AI vanzelfsprekend wordt. "Ik hoop dat AI over 5 jaar gewoon onderdeel is van het dagelijks werk. Zoals het elektronisch patiëntendossier dat nu ook is." Luc ziet vooral winst in kwaliteit: "Als AI ons helpt sneller en nauwkeuriger te werken, ontstaat er meer tijd voor waar het uiteindelijk om draait: goede zorg."

.....
HOE DENK JIJ OVER DEZE STELLING?
Scan de QR-code en praat mee. Er is veel gestemd op de stelling in de vorige uitgave, over Hartslag zelf. Die resultaten lees je ook via de QR-code.

Vijf jaar na het hoogwater

Op vrijdag 16 juli 2021 werd VieCuri Venlo ontruimd vanwege het extreem hoge water van de Maas. In slechts 10 uur tijd werden 237 patiënten veilig geëvacueerd, en ziekenhuizen uit het hele land namen tijdelijk de zorg over. Collega's werkten onvermoeibaar om alles goed te regelen: van het vullen van zandzakken tot het veiligstellen van materialen en het zorgvuldig overdragen van patiënten.

Wat overbleef was een ziekenhuis zonder patiënten, zonder dokters en verpleegkundigen. Alleen de surrealistische stilte en leegte vulden de gangen, terwijl het water steeds dichterbij kwam. Uiteindelijk bereikte het water nét niet ons ziekenhuis.

Op woensdag 21 juli konden we onze patiënten weer verwelkomen. Een moment dat zorgde voor kippenvel!

We zijn nog steeds trots en dankbaar voor de hulp van iedereen die heeft bijgedragen. Vijf jaar later kijken we terug op een periode van saamhorigheid, flexibiliteit en doorzettingsvermogen om samen te staan voor veilige zorg.

Harm Oirbans technicus medisch instrumenten

Toen vrijdagmiddag duidelijk werd dat VieCuri zou evacueren, schakelde Harm Oirbans meteen over naar actie. Zijn werkdag was die ochtend gewoon om 07.30 uur begonnen, maar vanaf het moment dat het besluit viel, veranderde alles. "Je denk alleen nog maar: wat moet er nu als eerste gebeuren?"

Samen met collega's begon hij in de kelder met het veiligstellen van medische apparatuur. In de kelder bevindt zich een groot deel van het technische hart van het ziekenhuis: installaties, systemen en apparatuur die cruciaal zijn voor het functioneren van de zorg. Dat betekende vooral veel tillen, verplaatsen en improviseren onder tijdsdruk. "We hebben met man en macht gewerkt om alles wat kwetsbaar was zo goed mogelijk te beschermen tegen het water."

Scan de QR-code op pagina 12 voor het volledige verhaal.

Terugblik op het hoogwater

De ontruiming van VieCuri tijdens het hoogwater in 2021 staat bij veel collega's nog helder in het geheugen gegrift. Hoe beleefden zij die dagen van spanning, improvisatie en samenwerking? Medewerkers blikken terug.

Shayenne Geuns physician assistant

5 jaar geleden was Shayenne oncologie-verpleegkundige bij VieCuri.

Voor Shayenne Geuns begon de late dienst op vrijdag 16 juli 2021 anders dan gepland. Nog voordat ze goed en wel gestart was, werd duidelijk dat VieCuri volledig zou evacueren. Op de oncologie-afdeling waren collega's die middag al begonnen met voorbereiden: dossiers controleren, medicatiegegevens verzamelen en zorgen dat alle noodzakelijke informatie klaarlag voor een mogelijke overplaatsing.

"Dat gaf veel rust", vertelt Shayenne. "Als patiënten naar een ander ziekenhuis gaan, moet alle medische informatie kloppen. Mijn collega's hadden daar al veel werk in verzet voordat ik begon."

Scan de QR-code hieronder voor het volledige verhaal.

Frits Aarts chirurg- oncoloog

Voor Frits Aarts begon de bewuste vrijdag als een gewone werkdag die eigenlijk geen werkdag had hoeven zijn. Vrijdag is normaal gesproken zijn vrije dag, maar door uitgestelde zorg na de coronaperiode stonden er extra operaties gepland.

Terwijl hij die middag in de operatiekamer stond, kwam stap voor stap het nieuws binnen dat de situatie rond het stijgende water in de Maas ernstiger werd en een evacuatie van VieCuri steeds dichterbij kwam. "Tot het laatste moment hoop je dat het niet nodig is", blikt Frits terug.

Na de laatste operatie veranderde zijn werkdag abrupt. "Ik deed mijn operatiehandschoenen uit en trok werkhandschoenen aan om zandzakken te vullen."

Scan de QR-code hieronder voor het volledige verhaal.

Scan de
QR-code voor meer
foto's en verhalen
van collega's.

Is Ozempic een wondermiddel?

Ozempic is misschien wel het meest besproken medicijn van dit moment. Het wordt vaak genoemd als snelle en makkelijke oplossing om af te vallen. Maar wat klopt er van alle verhalen die rondgaan? Internist-endocrinoloog Rachel Schreurs en internist-vasculair geneeskundige Arne Dielis leggen uit wat waar is en wat niet.

FEIT

Ozempic is ontwikkeld voor mensen met diabetes type 2

Ozempic helpt om bloedsuikers beter te reguleren. Het middel bootst een darmhormoon na dat zorgt voor een sneller verzadigd gevoel, waardoor mensen minder eten. Gewichtsverlies is daarbij een gunstig neveneffect. "Het primaire doel van Ozempic blijft een betere suikerregulatie", zegt Arne Dielis. Uit studies blijkt daarnaast dat Ozempic ook gunstige effecten kan hebben op hart- en vaatziekten, doordat complicaties aan bloedvaten afnemen.

FABEL

Ozempic is een snelle oplossing om af te vallen

Volgens Rachel Schreurs leeft sterk het idee dat Ozempic tijdelijk gebruikt kan worden om gewicht te verliezen. "Mensen denken soms: ik gebruik het een paar maanden en stop daarna weer. Zo werkt het niet. Stoppen betekent vaak dat gewicht weer toeneemt en de bloedsuikerregulatie opnieuw verslechtert. Voor zover we nu weten, is het een levenslange behandeling."

FABEL

Online bestellen is net zo veilig

Artsen zien regelmatig dat mensen het middel buiten de reguliere zorg om proberen te verkrijgen. "Dan weet je niet altijd wat er precies in zit", zegt Rachel. "We horen verhalen over vervuilde medicatie of middelen die niet goed werken."

FEIT

Goede begeleiding voorkomt problemen

Misselijkheid is een bekende bijwerking, vooral bij het opbouwen van de dosering. Daarom gebeurt dit stap voor stap. "Wie zonder begeleiding te snel opbouwt, kan flink ziek worden", vertelt Rachel. "Juist daarom hoort Ozempic onder medische begeleiding thuis."

"Ozempic kan echt waardevol zijn bij de behandeling van diabetes, mits het wordt ingezet bij de juiste patiënt, in de juiste dosering en onder medische begeleiding", sluit Arne af.

Odette Kerstjens werkt al 40 jaar in Venray

Samen zorgen

Sein 100 Venray: spil in de samenwerking

Voor Odette Kerstjens voelt werken in Venray als thuiskomen. Ze begon hier 40 jaar geleden haar carrière. "Iedereen kent elkaar. Of je nu bij facilitair werkt of arts bent. Juist die kleinschaligheid maakt het werk bijzonder. Je doet het echt samen."

Odette heeft een bijzondere rol. Ze is calamiteitenopvang verpleegkundige, ook wel bekend als sein 100. Samen met vier collega's vervult ze deze functie in VieCuri Venray. Het gaat om een kleine groep gespecialiseerde verpleegkundigen met bijvoorbeeld een achtergrond op de intensive care, spoedeisende hulp of ambulancezorg.

Sein 100 is het oproepnummer dat collega's bellen wanneer er acuut iets speelt en snel gehandeld moet worden. Odette draait deze dienst zelfstandig. Ze heeft geen vaste plek op een afdeling, maar beweegt door het hele ziekenhuis en springt bij waar nodig.

De stille spil

Op een avond, een paar jaar geleden, verschijnt er een Ierse man bij de ingang van het ziekenhuis. Op de fiets, zichtbaar onrustig. "I've got pain in my chest", zegt hij. Odette neemt hem mee naar de behandelruimte en maakt een ECG. Het ziet er niet goed uit. "Ik zag meteen dat het niet pluis was. Het leek op een infarct." Na overleg met cardiologie wordt de man met spoed per ambulance naar Venlo gebracht. Onder tussentijd treft Odette alvast de eerste maatregelen: een infuus en medicatie onder de tong. En zijn fiets? Die zet ze veilig weg in het fietsenhok. Drie weken later staat hij in de centrale hal om zijn fiets op te halen.

‘Als collega’s bellen, weten ze dat er iemand komt die met ze meedenkt en helpt’

Odette aan het begin van haar carrière met een reanimatiekar

“Hij sprak me aan en zei: ‘The doctor said you saved my life.’ Op de hartkatheterisatiekamer kreeg hij een hartstilstand.” Als Odette hem die avond niet goed had beoordeeld, had het anders kunnen aflopen.

Het is precies wat haar werk typeert: snel schakelen, overzicht houden en beslissingen nemen. Met een achtergrond op de intensive care en hartbewaking is ze dat gewend. “Ik word gebeld bij allerlei situaties: een patiënt die onwel wordt op de MRI door een allergische reactie op contrastmiddel. Iemand op de poli of het priklab die niet goed wordt. En ook bij de receptie melden zich mensen met klachten, van een hoofdwond tot pijn op de borst of een val van een steiger. Dan ga ik erop af en kijk wat er nodig is.”

Meer dan verpleegkundige

Wat haar werk bijzonder maakt, is de breedte. Ze is verpleegkundige, maar ook coördinator en aanspreekpunt tegelijk. “Ik heb ook de reanimatiekarren in beheer. We kunnen hier een volledige reanimatie opstarten. Dus niet alleen een AED, maar echt alles: infusen prikken, medicatie toedienen, een patiënt stabiliseren totdat er verdere hulp is.”

Hoewel ze veel zelfstandig werkt, staat Odette midden in het ziekenhuis. Ze schakelt

met de receptie, artsen, afdelingen en de technische dienst. “Juist doordat het hier kleinschalig is, weten we elkaar snel te vinden en werken we goed samen.”

De functie vraagt om verantwoordelijkheid en vertrouwen. “Je moet daadkrachtig zijn en snel beslissingen durven nemen. Ook moet je mensen durven overrulen en die verantwoordelijkheid kunnen dragen.”

De zorg verandert

De rol van sein 100 verandert mee met de ontwikkelingen in de zorg. Door keuzes in de organisatie van zorg, zoals het verplaatsen van operaties naar Venlo, zijn de openingstijden in Venray aangepast en vindt er ‘s avonds en ‘s nachts geen zorg meer plaats. Ook buiten het ziekenhuis is meer zorg georganiseerd, bijvoorbeeld voor arbeidsmigranten. “Het is rustiger geworden. We draaien geen nachtdiensten meer, er zijn minder zelfverwijzers en minder acute situaties. Maar op de momenten dat het nodig is, moet er iemand zijn die overzicht houdt en handelt.”

En dat is precies wat Odette al 40 jaar in de zorg doet. Met betrokkenheid, ervaring en een scherp oog voor wat nodig is. “Als collega’s bellen, weten ze dat er iemand komt die met ze meedenkt en helpt.”

Beroepenproeverij: een kijkje achter de schermen

Tijdens de 4e editie van de Beroepenproeverij kregen scholieren en hun ouders een unieke kans om het werken bij VieCuri te ervaren.

Collega's van 45 verschillende beroepen, van verpleegkundige en medisch technicus tot IT-specialist en logistiek medewerker, lieten zien wat hun werk inhoudt.

Het evenement op zaterdag 31 januari trok zo'n 750 nieuwsgierige bezoekers.

Dank aan iedereen die deze dag mogelijk maakte!

We bundelen in de regio onze kennis en kunde over wat écht werkt!

Academische Werkplaats Gezondheid en Vitaliteit gestart

VieCuri heeft samen met de GGD, Fontys, Gilde en HAS de Academische Werkplaats Gezondheid en Vitaliteit opgericht. De werkplaats onderzoekt welke lokale maatregelen écht bijdragen aan een gezonde leefstijl, van gezonde kantinekeuzes tot voorlichting over vaperen.

Zo worden gezonde initiatieven effectiever en dragen ze bij aan de gezondheid van inwoners in onze regio. Vragen? Neem contact op met collega's Francy Crijns (kwartiermaker Academische Werkplaats) of Frits van Osch (wetenschappelijk coördinator).

WEEK VAN DE ZORG

Wat je beroep ook is, tijdens de Week van de Zorg zetten we in VieCuri alle medewerkers in het zonnetje met een verrassend programma en een leuk presentje.

Dit jaar was het thema Welzijn en Werkplezier. Je kon meedoen aan de ontdekmarkt voor vitale medewerkers, kiezen voor een korte workout of voor spel en ontspanning met collega's. Nagenieten? Bekijk de aftermovie!

Veel collega's bij de Venloop

Het Venloop-weekend van 28 en 29 maart 2026 was een groot succes. Maar liefst 250 sportieve collega's gingen de uitdaging aan. Enthousiast verschenen zij aan de start van een van de wandeltochten of bij het hardlopen.

Onze SEH-post was ook dit jaar actief. Collega's gaven er medische ondersteuning. Daardoor kon eventuele spoedeisende zorg direct ter plekke worden verleend, waardoor de toestroom naar de SEH in het ziekenhuis tot een minimum werd beperkt.

Deelnemers, publiek en vrijwilligers: we zijn trots op jullie bijdrage!

Hoera! VieCuri in de prijzen bij Clinicus van het Jaar-verkiezing

VieCuri viel maar liefst 5 keer in de prijzen bij de Clinicus van het Jaar-verkiezing van de medische studievereniging van Maastricht.

Prijswinnaars zijn Joop Konsten, Kelly Kleinen, Fleur Berben, Tanguy Dewaele en Monique van der Lugt. Daarnaast was kinderarts Jeroen van Hoorn genomineerd.

Monique: "Dit is de mooiste waardering die je als specialist kan krijgen van onze toekomstige dokters!" Tanguy vult aan: "Het is een eer. Ik heb jarenlang zelf mogen stemmen op artsen die voor mij het verschil hebben gemaakt. Om nu zelf de prijs te krijgen, voelt ontzettend bijzonder."

We zijn trots op onze collega's, proficiat!

Joop Konsten

Fleur Berben en Kelly Kleinen

Monique van der Lugt

Tanguy Dewaele

‘Martijn,
je hebt hier echt
het verschil
gemaakt’

Martijn Nievelstein,
arts-assistent bij
Kindergeneeskunde

18

Mijn eerste keer

Mijn eerste keer: reanimeren

“Ik voelde de spanning in mijn hele lijf”

Hij had er vaak op getraind en wist in theorie precies hoe hij een pasgeboren baby moest beademen. Maar toen er op een avond een baby werd binnengebracht die niet zelf ademde, sloeg de spanning toe. Martijn Nievelstein, arts-assistent op de afdeling Kindergeneeskunde, beademde vorig jaar voor het eerst een pasgeboren kind.

Als een pasgeboren baby niet meteen huilt, moet er razendsnel ingegrepen worden. In dat geval zet de arts vaak een ‘kapje’ op het kind. Dat geeft druk op de longetjes, in de hoop dat die opengaan en de baby vrij gaat ademen. “In mijn 10 maanden als arts-assistent had ik dat nog niet meegemaakt”, zegt Martijn. “Ik had het vaak geoefend op een pop en ik baalde een beetje dat ik het nog nooit in een echte situatie had kunnen doen. Dat klinkt misschien gek, maar deze handelingen horen bij mijn werk en ik wil er graag handigheid in krijgen.”

Code rood

Op een avond had Martijn nachtdienst. Het was druk geweest op de afdeling en de kinderarts wilde net even gaan slapen. Martijn was nog bezig op de spoedafdeling, toen de kinderarts gebeld werd: er komt een *code rood sectio* aan. Een moeder moest met spoed een keizersnede ondergaan, want de hartactiviteit van de baby was niet goed. De kans was groot dat de baby na de keizersnede acute hulp nodig zou hebben. “Ik wist: nu kan het gaan gebeuren”, vertelt Martijn. “Samen met de kinderarts liep ik naar de operatiekamer en ik vertelde haar dat ik het spannend vond. Het zou mogelijk mijn eerste keer beademen van een pasgeboren baby worden. Toen zei ze: ‘dat snap ik, maar die spanning blijft altijd. Die voel ik zelf ook nog elke keer.’”

Hyperfocus

Martijn, de kinderarts en de verpleegkundige verdeelden snel de taken. Martijn zou zich richten op het vrijmaken van de luchtweg van de baby. “We moesten even wachten op de baby, want die werd in een andere operatiekamer gehaald”, zegt hij. “De kraamverpleegkundige bracht de baby zo snel

mogelijk naar ons toe. Het kind was slap, bleek en ademde niet. Op dat moment kwam ik in een soort hyperfocus. Ik plaatste het kapje op de baby en begon met beademen. Je moet daarbij hardop tellen en dat vergat ik door de spanning nog even. Ik bleef rustig, maar de adrenaline schoot door mijn lijf. We bleven beademen en de kinderarts hoorde hoe de trage hartslag van de baby steeds sneller werd. Na enkele minuten ging het kind zelf ademen en wisten we dat hij het ging redden. Hij knapte zo snel op, dat hij de volgende dag met zijn ouders naar huis mocht.”

Verschil

Martijn kon opgelucht ademhalen. “De kinderarts zei: ‘Martijn, je hebt hier echt het verschil gemaakt. Zonder de beademingen had het kindje het niet gered’. Dat was natuurlijk mooi om te horen. Voor mij was het bovendien een bevestiging dat ik het werk in de vingers heb en dat ik ook in zo’n spannende situatie weet wat ik moet doen. Ik kijk er dan ook met een goed gevoel op terug. Ik heb het sindsdien niet meer meegemaakt, maar ik heb het vertrouwen dat ik het de volgende keer ook weer goed aanpak. Al zal ik die adrenaline altijd wel blijven voelen en dat hoort ook zo. Want juist dat houdt je scherp.”

Onze arts-assistenten delen hun ervaringen op werkenbijviecuri.nl. Scan de QR-code om meer over Martijn en andere collega’s te lezen.

Wetenschap en innovatie

Nieuwe aanpak VieCuri verbetert darmfunctie en welzijn na darmkankeroperatie

Patiënten met darmkanker ontwikkelen na hun operatie vaak LARS, een verzamelnaam voor diverse darmklachten. Veel voorkomende klachten zijn dunne ontlasting, ongecontroleerd verlies van ontlasting, loze aandrang en veel toiletbezoeken. Deze klachten hebben een grote impact op het dagelijks leven en welzijn van deze patiënten. Een nieuwe aanpak bij de LARS-poli van VieCuri helpt om deze klachten te verminderen.

“Door te werken met een vast, stapsgewijs behandelplan en één vast aanspreekpunt voor de patiënt, nemen darmklachten na de operatie aantoonbaar af”, zo vertelt Coco Smit, arts-assistent en Promovendus Chirurgie. De resultaten van het onderzoek van Coco Smit zijn recent gepubliceerd. “We werken al een tijdje op deze manier. De aanpak werd in 2021 binnen VieCuri geïntroduceerd door dr. Maarten van Heinsbergen. We hadden al het gevoel dat het zijn vruchten afwierp, nu is dat wetenschappelijk onderbouwd.”

Verpleegkundigen in een leidende rol

VieCuri introduceert met deze aanpak als eerste ziekenhuis in Nederland een nurse-led poli; een door verpleegkundigen geleide polikliniek. Gespecialiseerde

verpleegkundigen zijn de vaste aanspreekpunten die de patiënt begeleiden tijdens het hele traject. Zij stemmen de zorg af met chirurgen, diëtisten, bekkenfysiotherapeuten, psychologen en seksuologen. LARS-klachten variëren sterk per persoon. Door te werken met één vast aanspreekpunt blijft het overzicht behouden en zijn er korte lijnen met zowel patiënt als alle betrokken zorgprofessionals. Smit: “We willen andere ziekenhuizen inspireren om ook zo te werk te gaan.”

Stap voor stap behandelen

Naast het hebben van één aanspreekpunt, ligt de kracht van de nieuwe aanpak in de systematische screening en stapsgewijze behandeling. “Binnen VieCuri wordt iedere patiënt die vanwege darmkanker geopereerd wordt op LARS gescreend en goed voorgelicht.

‘We willen andere ziekenhuizen inspireren om ook zo te werk te gaan’

Coco Smit, arts-assistent en Promovendus Chirurgie

Daarbij is nieuw dat we systematisch, bij elke behandelstap apart, bekijken hoe het gaat met de klachten en het dagelijks functioneren van de patiënt. Deze methode helpt ons om precies te kunnen zeggen wat wel en niet werkt.”

Aantoonbaar betere uitkomsten

De resultaten van de nieuwe aanpak van VieCuri zijn duidelijk. De gemiddelde LARS score daalde van 38 naar 13 punten. Smit: “Dat betekent een sterke verbetering van de darmfunctie. Ook de kwaliteit van leven en dus het sociale en mentale welzijn van de patiënt verbeterde significant.”

Minder vaak naar het ziekenhuis

VieCuri is inmiddels ook nog gestart met een hybride zorgpad voor patiënten met LARS. Patiënten

houden hun klachten bij via een app. Zorgverleners van het VieCuri Monitoringscentrum kunnen zo op afstand meekijken en bijsturen. Hierdoor hoeven patiënten minder vaak naar het ziekenhuis te komen en worden klachten vroegtijdig herkend en behandeld.

LARS

LARS staat voor Low Anterior Resection Syndrome: een verzamelnaam voor diverse darmklachten. Deze klachten hebben vaak grote impact op het dagelijks leven en welzijn van de patiënten. Jaarlijks behandelt VieCuri ongeveer 40 patiënten met LARS. Steeds vaker komen patiënten ook van (ver) buiten de regio naar VieCuri.

WIST JE DAT?

Klinisch chemisch en hematologisch laboratorium

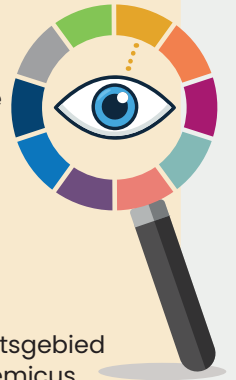
- 70** medewerkers bloedafname
- 44** analisten
- 6** klinisch chemici
- 11** stafmedewerkers
- 3** teamleiders
- 1** afdelingsmanager

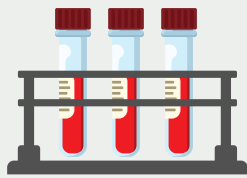
AANDACHTS- GEBIEDEN

Ons laboratorium heeft verschillende aandachtsgebieden:

- Hematologie
- Transfusie
- Chemie
- Speciale chemie
- Fertilitetslab
- Stolling
- POCT
- Urine lab
- Frontoffice
- Trials

Voor elk aandachtsgebied is één klinisch chemicus verantwoordelijk.

BLOEDAFNAME

Patiënten kunnen bloed-prikken op ongeveer **30 locaties in de regio:**

- Hiervoor komen ruim 500 patiënten per dag in ziekenhuis Venlo en 150 in Venray.
- Ook op de verpleegafdelingen en bij patiënten thuis wordt bloed afgenomen.

Wat op jaarbasis neerkomt op:

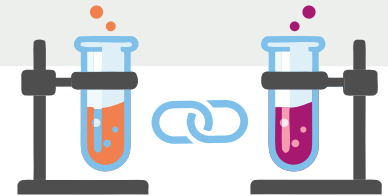
- 406.000 verwerkte orders
- 2.900.000 uitgevoerde analyses

SAMENWERKINGEN

Wij zijn niet het enige laboratorium in ons ziekenhuis.

Zo zijn er:

- **Medische microbiologie** *micro organismen*
- **Pathologie** *weefsels*
- **Klinisch farmaceutisch lab** *lichaamsvreemde stoffen*
- **Klinisch chemisch hematologisch lab** *lichaamseigen stoffen*

Onze vier laboratoria werken nauw samen om te komen tot een juiste diagnose voor de patiënt.

Daarnaast werken wij intensief samen met het laboratorium van het Laurentius ziekenhuis in Roermond.

CERTIFICERING

Geaccrediteerd aan **ISO 15189:** een internationale norm die specifieke eisen stelt aan de kwaliteit en competentie van medische laboratoria.

RONDLEIDING

Benieuwd naar de werkzaamheden in het laboratorium en hoe het er van dichtbij uitziet? Medewerkers van andere afdelingen kunnen contact opnemen met een teamleider voor een rondleiding.

Bijna 20 jaar was Monique Meijers-Dohmen verloskundige, maar een paar jaar geleden gooide ze het roer om. Ze rondde in maart de hbo-masteropleiding Physician Assistent (PA) af en werkt met veel plezier als PA bij Interne Geneeskunde op de afdeling Oncologie/Hematologie in Venlo.

Monique Meijers-Dohmen, Physician Assistant Interne Geneeskunde

In opleiding

“De master heeft me professioneel én privé veel gebracht”

“Na mijn afstuderen was ik verloskundige bij verschillende ziekenhuizen en in 2012 ging ik aan de slag bij VieCuri. Verloskundige is een prachtig beroep, maar na bijna 20 jaar wilde ik me breder ontwikkelen. Ik vind andere medische werkvelden ook zo interessant! Op mijn 40e wist ik: als ik nog een jarenlange opleiding wil doen, dan is het nu of nooit. Ik koos voor Physician Assistent, een medische master. Een PA biedt zelfstandig geneeskundige zorg en werkt naast de specialist. Die zelfstandigheid en de brede insteek van de opleiding spraken me erg aan.”

Werken en leren

“Bij deze masteropleiding combineer je werken en leren. Je moet een opleidingsplek hebben voordat je kunt starten. De vacature voor een Physician Assistant Oncologie/Hematologie in Venlo kwam op het juiste moment. Ik vond de specialisatie én de patiëntengroep boeiend. Naast medische zorg hebben deze patiënten ook sociaal-emotionele ondersteuning nodig. Daar heb ik ervaring mee vanuit de verloskunde en op dat gebied kan ik veel voor hen betekenen.”

Gezin

“Voordat ik solliciteerde op de vacature, overlegde ik eerst met mijn man en drie kinderen. De master duurt 2,5 jaar en is pittig: 24 uur werken, een dag naar school en zo’n 10 uur zelfstudie per week. Dat vraagt veel, ook van het gezin. Gelukkig waren ze positief en kijken ze ook zo op de afgelopen jaren terug. Ze zagen me vaker dan toen ik verloskundige was, omdat ik geen onregelmatige diensten meer draaide.”

Uit de comfortzone

“Het eerste jaar dacht ik weleens: waar ben ik aan begonnen? Als verloskundige kon ik vertrouwen op mijn jarenlange ervaring. Als PA begon ik helemaal opnieuw. Het was keihard werken en maart 2026 leek soms heel ver weg, maar het was het waard. Ik vind mijn baan geweldig en ik kan op onze afdeling volop groeien. Bovendien is er thuis meer rust, dankzij mijn vaste werktijden. Ik ben echt trots op mijn diploma.”

Komt een medewerker bij de dokter

“Ik wil zo graag weer collega zijn”

Voor Esther Castermans voelt het nog altijd wrang om zelf patiënt te zijn in het ziekenhuis waar zij al sinds 2011 werkt. Ze is klinisch psycholoog, seksuoloog en sinds een aantal jaar Chief Mental Health. Binnen VieCuri begeleidt zij vooral oncologische patiënten. Nu doorloopt ze zelf een intensief behandeltraject vanwege borstkanker.

“Toen ik tegenover de chirurg zat, drong het ineens door”, vertelt ze. “Ik liep huilend naar buiten en zei tegen mijn man: nu ben ik het meest verdrietig dat ik niet naast hem, maar tegenover hem zit. Ik wil zo graag weer zijn collega zijn.” Die zin vat voor haar veel samen. Als zorgverlener is Esther gewend om patiënten te ondersteunen, mee te denken, woorden te geven aan onzekerheid en angst. Nu ervaart ze zelf hoe het voelt als gesprekken over haar lichaam, behandeling en toekomst gaan.

Een warm bad van collega's

Eind augustus kwam Esther via het bevolkingsonderzoek in een behandeltraject voor borstkanker terecht. Inmiddels liggen een operatie, chemotherapie en een

reconstructie achter haar, maar het traject is nog niet afgerond. Binnenkort start de bestraling.

Ze wil haar verhaal graag delen om iets terug te geven over wat ze vanuit VieCuri heeft ervaren. “Vooral hoe dankbaar ik ben voor de enorme warmte en zorg die ik vanuit collega's heb ontvangen. Werk is werk, dat weet ik door alles wat er is gebeurd nog beter dan ooit. Maar je werk is stiekem meer dan werk. Het is een deel van je sociale netwerk en een deel van wie je bent.”

De steun kwam uit alle hoeken van de organisatie. “Kaartjes, bloemen, appjes, cadeautjes, collega's die bij chemo's langskwamen. Het hield maar niet op. Soms voelde het bijna als een receptie op de oncologie dagbehandeling.” Niet alleen directe collega's bezochten Esther, maar ook mensen uit andere teams en het bestuur. De betrokkenheid maakte indruk: “Ik voel me echt een rijk mens met zoveel mensen om me heen. Dat is niet vanzelfsprekend.”

Vertrouwen in het team

Dat Esther in VieCuri behandeld wilde worden, stond voor haar snel vast. “Praktisch gezien is zo'n traject al intensief genoeg zonder steeds naar Nijmegen of Maastricht te moeten. Maar belangrijker nog: ik ken dit team. Ik weet hoe gedreven iedereen in die hele oncologische keten werkt. Er was voor mij totaal geen twijfel.”

Zelf patiënt zijn blijft iets waar Esther zich moeilijk toe verhoudt. “Ik vind het afschuwelijk om patiënt te zijn”, zegt ze eerlijk. Dat gevoel zit soms ook in kleine momenten. “Na mijn operatie wilden ze een rolstoel halen. Ik begon meteen te protesteren en wilde dat niet omdat ik me dan zo kwetsbaar voel. Wat dat betreft heb ik mentaal nog wat te doen.”

'Vier blaadjes
vol hoop, liefde,
vertrouwen en
geluk.'

Buiten zijn geeft kracht

Tot januari leefde Esther behoorlijk geïsoleerd. Omdat haar weerstand laag was, kon ze weinig mensen zien en moest ze voorzichtig zijn. "Ik ben een sociaal mens, altijd actief en veel onderweg. Dat heb ik misschien nog wel het meest gemist."

Sinds haar laatste chemo en de reconstructie probeert Esther stap voor stap weer op te bouwen. "Ik woon aan de rand van een dorp. Binnen 30 meter ben ik buiten de bebouwde kom. Dat buiten zijn, ook al was het maar voor een korte wandeling, heeft me echt door de chemo heen geholpen." Ook werk komt voorzichtig weer dichterbij. Laatst was ze voor het eerst weer aanwezig bij een bijeenkomst. "Spannend en intensief,

maar ook heel fijn. Mijn werk is mentaal best intensief en waarschijnlijk ook confronterend, dus dat stuk vind ik spannend in het herstel."

De komende periode blijft spannend. Ten tijde van dit interview moet de bestraling nog starten en hoe haar herstel daarna verloopt, is nog onzeker. Voorzichtig kijkt Esther vooruit, stap voor stap. Eén ding weet ze wel zeker: ze wil graag weer werken. "Hoe relatief werk ook kan zijn, het is voor mij ook een deel van wie ik ben."

Haar hele leven al vindt Esther opvallend vaak klavertjesvier. Daarom deelt ze houten klavertjes uit aan mensen die in deze periode betrokken zijn bij haar.

De werkdag van

Evelien Ketellapper, gipsverbandmeester

In 'De werkdag van' lopen we mee op verschillende afdelingen bij VieCuri. Deze keer volgen we Evelien Ketellapper: ze werkt op de Gipskamer in Venlo.

09:05 uur
Gipskamer

Een goede start

Evelien: "Normaal werk ik van 08.30 tot 17.00 uur, maar vandaag geef ik nog tot 20.00 uur een nascholing aan de SEH. Ons werk is heel divers, een combinatie van gepland en ongepland werk.

We zien als afdeling op een drukke dag zo'n 50 patiënten. Ik start met een patiënt die afneembaar gips krijgt. We geven het liefst een kleur die de patiënt wil. Deze meneer komt uit Panningen en op zijn verzoek krijgt hij absoluut géén blauw, want dat is de kleur van de concurrerende voetbalclub, haha."

Aan de werkbank

"Ik heb net meneer zijn been gegipt. Dat snij ik nu weer open zodat het gips afneembaar is en de patiënt zijn oefeningen kan doen. Ik zet er klittenband op met popnagels en zorg voor een zachte rand bij de opening. Mijn werk is dus ook een beetje technisch. We meten van alles aan, van gips tot braces, helmpjes, gipsbroekjes en steunzolen. Je kunt mensen snel helpen, dat is leuk."

09:25 uur
Technische werkruimte

10:15 uur – Verwijderen
van Kirschner-draden

Controle

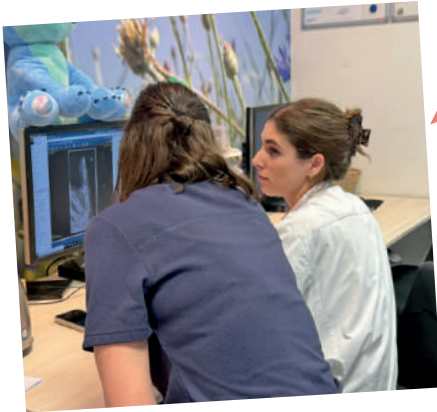
"Mevrouw heeft een skiongeluk gehad en een breuk in haar vinger. Metalen pennen hielden na haar operatie het bot in de juiste stand, zodat het goed aan elkaar groeit. Met een tangetje haal ik nu de pennen eruit. Ook de wondverzorging doe ik zelf."

Improviseren

"We komen ook op de verpleegafdelingen. Deze mevrouw krijgt een brace na een heupoperatie. Ik moet even improviseren en de brace op maat maken door er een stuk af te halen." "Intussen wordt er ook nog bloed afgenomen bij mevrouw. En na mij komt de fysio. Ik ben één van de radertjes in de verzorging van deze patiënt."

11:05 uur
Verpleegafdeling Orthopedie

12:15 uur
Overleg met een arts

Van 0 tot 100

"Op de gipskamer werken alle zorgverleners nauw samen. De sfeer is informeel en er wordt laagdrempelig overlegd tussen de gipsverbandmeester en arts (assistent) om tot een passende behandeling te komen. Naast het aanmeten van gips, braces etc. bestaat mijn werk ook uit het adviseren van patiënten. 'Wat kan en mag een patiënt en welke oefeningen moet hij doen?' Het mooie is dat ik alle doelgroepen zie: van 0 tot 100 jaar oud."

15:15 uur
Recovery

Fijne samenwerking

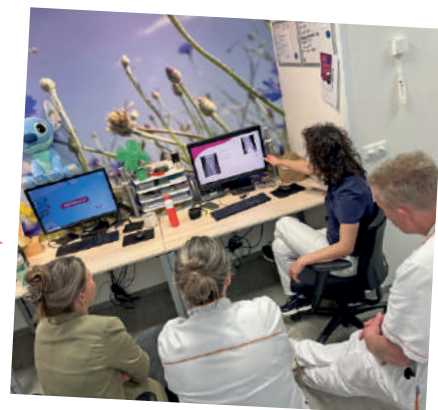
"We zijn ook regelmatig op de OK. Ik kom dan letterlijk met een emmertje water en materialen. Het is heel handig om patiënten die nog onder narcose zijn te gipsen. Ze zijn dan fijn ontspannen en voelen geen pijn. Nu ben ik op de Recovery om de hand te gipsen van een mevrouw die net is geopereerd. Verpleegkundige Hasna helpt me en dat is fijn! Zij houdt de hand van mevrouw in de juiste positie."

16:40 uur
Fixeren

Sterk spul

"Dit is een externe fixateur. Het apparaat kan van buitenaf worden aangepast om ervoor te zorgen dat de botten in goede positie blijven. Wij verzorgen de externe fixateur en halen deze eruit op de gipskamer. Na het verwijderen wordt er indien nodig nog een gipsverband, brace of spalk aangebracht."

19:15 uur – Bijscholing
SEH-verpleegkundigen

Spoedlesje

"Met mijn collega Maaïke geef ik een nascholing aan SEH-verpleegkundigen. Wanneer een patiënt buiten kantooruren gips of een brace nodig heeft, gaat dit via de SEH. Het geeft voldoening om zo samen te werken met collega's. Het is leuk om hen dingen te leren en andersom te horen wat er zoal op de SEH binnenkomt."

Bestuur

Geraakt

Het behoud van onze medewerkers is de sleutel om de zorg van nu te kunnen blijven bieden. En toch zien we dat collega's soms al na een paar jaar vertrekken, terwijl we ze zó hard nodig hebben. Dat raakt me. Juist omdat ik weet hoe mooi het werk in het ziekenhuis is en hoeveel het je kan geven.

We hebben de afgelopen periode onze strategie herijkt. Geen compleet nieuwe koers, maar een verdieping van wat er al lag. Voor mij was dat ook een moment om opnieuw stil te staan bij waar we het voor doen: onze patiënten en onze medewerkers. We weten hoe intens het werk is en hoe lastig het soms is om werk en privé in balans te houden. Daarom zetten we volop in op welzijn en werkplezier. Onze ambitie is om de aantrekkelijkste werkgever van Limburg te worden. Dat is ambitieus, maar ook nodig.

34 jaar geleden begon ik als verpleegkundige, in een tijd waarin patiënten nog weken in het ziekenhuis lagen. Nu is dat vaak

nog maar een paar dagen. De zorg verandert snel en verplaatst zich steeds vaker naar andere plekken, zoals naar huis. We monitoren op afstand en werken intensief samen met partners buiten het ziekenhuis. Dat maakt het werken in het ziekenhuis anders. Maar wat mij destijds aantrok tot de zorg, voel ik nog steeds. Het werk doet ertoe en je maakt het verschil voor patiënten en hun naasten.

De verandering van het werken in het ziekenhuis vraagt iets van onze collega's, maar brengt ook nieuwe mogelijkheden. Denk aan verpleegkundigen die patiënten op afstand begeleiden en monitoren, zoals bij zwangerschapsdiabetes, astma of

‘Onze ambitie is om de aantrekkelijkste werkgever van Limburg te worden’

hartproblemen. Het werk verandert en bestaat steeds vaker uit een combinatie van zorg en technologie. Voor veel collega's maakt dat het werk afwisselender en interessanter. Natuurlijk vraagt het ook om nieuwe vaardigheden en soms een andere manier van denken. Maar wat ik vooral zie, is hoe collega's deze ontwikkeling omarmen. Hoe iets nieuws stap voor stap eigen wordt, zeker als we het samen doen en erover blijven praten.

Om onze ambitie waar te maken, is één ding heel belangrijk: aandacht. Echt zien en horen wat er speelt, door in gesprek te gaan met de medewerkers zelf. Daarom zoeken we elkaar actief op: in de teams, via de leidinggevenden en door zelf de vloer op te gaan. Want uiteindelijk draait het om de vraag: wat heb je nodig om je werk goed en met plezier te kunnen doen? Voor de één betekent dat doorgroeien, voor de ander tijdelijk een stap terug doen of opzij, door minder uren te werken, een andere rol te kiezen of taken anders te verdelen. Soms is het een

combinatie van rollen waardoor het werk beter vol te houden is. Die ruimte willen we bieden, want we willen dat onze medewerkers in alle levensfasen kunnen werken.

Ik hoop dat de strategie opgemerkt wordt in de praktijk. Niet als plan op papier, maar als beweging. Dat er ruimte is om te groeien, om keuzes te maken die passen bij je leven en om het gesprek te blijven voeren. Welzijn en werkplezier zijn geen extra's, maar iets wat er is en waar we dagelijks samen mee bezig zijn.

Want uiteindelijk wil ik maar één ding: dat iedereen zich gezien en gehoord voelt. Dat je merkt dat je ertoe doet. Onze medewerkers maken het verschil. Iedere dag weer. De patiënt staat centraal, maar de medewerker is cruciaal. Met hun vakkennis en inzet maken onze medewerkers VieCuri.

Nastasja Cornelissen-Kolorz
Raad van Bestuur

Buiten dienst

Omaira Ortega: horecamedewerker met zumba in haar hart

Tijdens haar werk als horecamedewerker in Venlo is ze altijd in beweging. En in haar vrije tijd zit Omaira Ortega ook nooit stil. Ze geeft zumbales aan de coassistenten van VieCuri en zoekt in het weekend graag nieuwe muziek en danspasjes uit voor haar lessen. "Zumba maakt iedereen vrolijk."

‘Het gaat erom dat je lekker beweegt en plezier hebt’

Hoe ben je bij VieCuri terecht gekomen?

“In 2009 was ik ziek en werd ik in Venlo behandeld. Dan wandelde ik vaak naar het restaurant. Ik vond dat zo’n gezellige plek, dat ik me aanmeldde als vrijwilliger. Vrijwilligerswerk was geen optie, maar een dag later werd ik gebeld: of ik in dienst wilde komen als medewerker in de afwaskeuken. Natuurlijk! Ik werkte vijf jaar in Venray én in Venlo. Nu werk ik alleen in Venlo. Mijn werk is lekker afwisselend. Van broodjes smeren tot voorraden aanvullen, ik ben altijd druk bezig. Ik zie VieCuri echt als mijn tweede thuis. Met mijn collega’s sta ik regelmatig te dansen in de keuken.”

Maar je danst niet alleen in de keuken, toch?

“Dat klopt! Ik kom uit Venezuela en daar was ik al zumba-instructeur. Zumba is een kruising tussen fitness en Zuid-Amerikaanse dansen als salsa, merengue en samba. Je wordt er sterk en fit van én het maakt je vrolijk. Het is de perfecte manier om je hoofd leeg te maken. Sinds een paar jaar geef ik zumbalesen aan de coassistenten van VieCuri. Zij kunnen twee keer in de week een zumbales bij mij volgen. Dat combineer ik met bootcamp, de high intensity-training STRONG Nation en stretchen. Net wat de studenten willen. Als het goed weer is, sporten we lekker buiten. Even uit het gebouw, de frisse lucht in.”

Wat maakt zumba zo’n fijne sport?

“De vrolijkheid, de muziek, de adrenaline die het geeft, dat je hoofd er lichter van wordt. Een zumbales geven is voor mij een uurtje geluk. Voor de coassistenten is het een goede manier om hun zinnen te verzetten. Ze moeten veel leren en hun werk is vaak spannend. Ik hoor regelmatig terug dat ze hun zumbales echt even nodig hadden, na een stressvolle dag.”

Hoeveel coassistenten doe er meestal mee aan een les?

“Zo’n 8 tot 12. Best een flinke groep! Mijn lessen zijn gratis en ik geef ze vrijwillig. Ik doe dit omdat ik het lesgeven en de sport zo leuk vind. Als de studenten blij zijn, ben ik het ook. Dat ik regelmatig een knuffel of een bedankkaartje van ze krijg, is voor mij beloning genoeg.”

Hebben Nederlanders een beetje aanleg voor zumba?

“Nederlanders zijn van nature niet altijd even soepel in de heupen, dus salsa en samba dansen is soms even wennen. Maar toch: ik vind dat Nederlanders over het algemeen steeds beter kunnen dansen. Al maakt dat bij zumba niets uit. Het gaat erom dat je lekker beweegt en plezier hebt.”

Waarom is sporten zo belangrijk voor je?

“Als ik niet sport, mis ik iets. Ik wil zoveel mogelijk bewegen, van voor de televisie zitten kom ik niet tot rust. Daarom ben ik in het weekend graag bezig met nieuwe muziek en pasjes instuderen. Zo kan ik mijn studenten steeds een andere swingende zumbaroutine leren.”

Heb je nog een tip voor collega’s die ook meer willen bewegen?

“Zeker! Doe minimaal eens in de week een dansje. Je hoeft niet meteen fanatiek zumbales te gaan volgen. Even door de woonkamer dansen maakt je lichaam en je hoofd al helemaal los.”

Favorieten

Medische klompen

Mooiste muiltje

In ons ziekenhuis kun je er niet omheen. De medische klomp. Handig, want makkelijk schoon te maken en lekker comfortabel als je de hele dag op de been bent. Maar dat functioneel ook stylish kan zijn, ontdekten we tijdens een rondje door het huis om de mooiste exemplaren te fotograferen. Uit de Instagrampoll kwam dit mooie muiltje van Jessie Hermkens, leerling verpleegkundige IC, als favoriet uit de bus. Een plaatje!

Wat is jouw favoriet?

Dat kan alles zijn wat voor jou en je collega's onmisbaar is tijdens de werkdag.

Laat het ons weten:

communicatie
@viecuri.nl.

VieCuri

medisch centrum